

2. Kas direktiivi 2004/17 artikli 5 lõike 1 teist lõiku tuleb tõlgendada nii, et direktiivis 2012/34 osutatud raudtee-veoettevõtja tegevus avalikkusele transporditeenuste pakkumisel raudteevõrgustikus kujutab endast võrgu pakkumist või käitamist direktiivi selle sätte tähenduses?

- ⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiiv 2004/17/EÜ, millega kooskõlastatakse vee-, energeetika-, transpordi- ja postiteenuste sektoris tegutsevate ostjate hankemenetlused (võrgustiku sektori direktiiv) (ELT 2004, L 134, lk 1; ELT eriväljaanne 6/7, lk 19).
- ⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. novembri 2012. aasta direktiiv 2012/34/EL, millega luuakse ühtne Euroopa raudteepiirkond (ELT 2012, L 343, lk 32).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel Oradea (Rumeenia) 29. juunil 2017 – Sindicatul Energia Oradea versus SC Termoelectrica SA

(Kohtuasi C-392/17)

(2017/C 293/24)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel Oradea

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Sindicatul Energia Oradea

Vastustaja: SC Termoelectrica SA

Eelotsuse küsimus

Kas määruse nr 50/1990 sätted on nii, nagu Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumeenia kõrgeim kassatsioonikohus) on neid seaduse huvides tõlgendanud otsuses nr 9/2016 – mis on üldkohtutele siduv ning mille kohaselt on I ja II rühma töökohad rangelt ja ammendavalt ainult need, mis on loetletud määruse lisades 1 ja 2, kusjuures kohtud ei või selle määruse sätteid laiendada teistele sarnastele juhtudele, millest tulenevalt ei saa tunnustada töötajate õigust sellistele pensionihüvitistele, mis kuuluvad maksmisele raskete töötingimuste eest, milles endised töötajad on oma tööd teinud – on ELTL artikli 114 lõikega 3, artiklitega 151 ja 153 ning raamdirektiivi 89/391/EMÜ ⁽¹⁾ ja sellele järgnevate eridirektiivide sätetega kooskõlas?

⁽¹⁾ Nõukogu 12. juuni 1989. aasta direktiiv 89/391/EMÜ töötajate tervishoiu ja tööohutuse parandamist soodustavate meetmete kehtestamise kohta (EÜT 1989, L 183, lk 1; ELT eriväljaanne 5/1, lk 349).

---

3. juulil 2017 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Tšehhi Vabariik

(Kohtuasi C-399/17)

(2017/C 293/25)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: P. Němečková ja E. Sanfrutos Cano)

Kostja: Tšehhi Vabariik

Hageja nõuded

- tunnistada, et kuna Tšehhi Vabariik jättis tagamata, et Tšehhi Vabariigist Katowicesse Poola veetud materjal TPS-NOLO (Geobal) veetakse tagasi Tšehhi Vabariiki, siis on Tšehhi Vabariik rikkunud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1013/2006 jäätmesaadetiste kohta ⁽¹⁾ artikli 24 lõikest 2 ja artikli 28 lõikest 1 tulenevaid kohustusi;
- mõista kohtukulud välja Tšehhi Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

1. Tšehhi Vabariigist Poola veetud materjal TPS-NOLO (Geobal), mis tekib prügila (Ostramo laguunid) ohtlikest jäätmetest, ladustatakse üles teises prügilas Tšehhi Vabariigis ning see liigitatakse orgaaniliste materjalide rafineerimisel, destilleerimisel või pürolüüsil tekkivaks tõrvajäätmeks, on Poola ametivõimude sõnul jäätmed Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1013/2006 jäätmesaadetiste kohta (edaspidi „jäätmesaadetiste määrus“) lisa IV tähenduses.
2. Sellest, et Tšehhi Vabariik vaidlustab kõnesoleva aine liigitamise jäätmeteks, tulenevalt selle materjali registreerimisest Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1907/2006 alusel, mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH) ning millega asutatakse Euroopa Kemikaaliamet, muudetakse direktiivi 1999/45/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 793/93 ja komisjoni määrus (EÜ) nr 1488/94 ning samuti nõukogu direktiiv 76/769/EMÜ ja komisjoni direktiivid 91/155/EMÜ, 93/67/EMÜ, 93/105/EÜ ja 2000/21/EÜ ⁽²⁾ (edaspidi „REACH“), on tõusetunud konfliktiolukord, mida reguleerib jäätmesaadetiste määruse artikli 28 lõige 1, mis näeb ette, et kõnealust materjali tuleb käsitleda nii, nagu tegemist oleks jäätmetega.
3. Materjali registreerimine vastavalt REACHile ei taga, et aine kasutamine ei vii üldise keskkonda ja inimeste tervist kahjustava tagajärjeni, või et see aine automaatselt lakkab olemast jääde. Kui puudub riigisisene otsus, et kõnealune aine on jõudnud staadiumisse, kus jääde lakkab olemast jääde, ei saa selle aine REACHi alusel registreerimist pidada kehtivaks REACHi artikli 2 lõike 2 alusel.
4. Kuna kõnealust ainet veeti üle piiri ilma sellest teavitamata, tuleb seda vedu käsitada kui „ebaseaduslikku saadetist“ jäätmesaadetiste määruse artikli 2 lõike 35 punkti a tähenduses. Sellisel juhul peab lähtekoha pädev asutus saama teavet asjakohase menetluse käigus, et tagada kõnealuse jäätmete tagasivõtmine vastavalt määruse artikli 24 lõikele 2, mida Tšehhi Vabariik põhjendamatult keeldub tegemast. See kohustus ei ole välistatud REACHi artikliga 128, mis tagab ainete, segude või toodete vaba liikumise REACHi artikli 3 tähenduses, kuna jäätmed on jäetud sõnaselgelt välja selle määruse kohaldamisalast (vt REACHi artikli 2 lõige 2).

⁽¹⁾ ELT 2006, L 190, lk 1.

⁽²⁾ ELT 2006, L 396, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Förvaltningsrätten i Malmö, migrationsdomstolen (Rootsi) 6. juulil 2017 – A versus Migrationsverket

(Kohtuasi C-404/17)

(2017/C 293/26)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Förvaltningsrätten i Malmö, migrationsdomstolen (Malmö halduskohus, immigratsioonikohus)